

Központifűtés- és gázhálózat rendszerszerelők szakmai beszámolója

2016. októberében Lipcse mellé Schkeuditzba utaztunk, egy nyertes Erasmus+ projekt megvalósítására, szakmai tapasztalatszerzés céljából. A VITALIS GmbH. nevű vállalattal kötött szerződést iskolánk, ez cég vállalta az elszállásolásunkat és az oktatásunkat is egyben. Nagy cég, sok diákot foglalkoztattak, különböző nemzetiségűeket, több szakmában. Először azt hittem, hogy ha ez a szakterületük, hogy ilyen sok diákot foglalkoztatnak ennyi szakmában, akkor csak tartogatnak nekünk is valami érdekeset ahol végre kib próbálhatom a képességeimet, vagy bővíthetem a tudásomat.

Egy csapatba osztottak be minket, hármunkat, akik egy iskolából jöttünk. A gyakorlat elején ott dolgoztunk, ahol a szállásunk volt. A Vitalis már évekkel ezelőtt megvett egy nagy udvarházat, és azt EU-s pályázatok segítségével hozta rendbe, alakította ki a diákok szállását, az ebédlőt, az irodákat. Ezek már készen vannak, ezért a tanműhelyek kialakítása folyik az épületegyüttesben.

Az első munkanapon megismertük Christoff-ot, ő volt az oktatónk. Mivel nagyon jól beszélt angolul ezért rögtön megtaláltam vele a közös hangot. Nagyon jófej, és nyugodt volt. Másfél hétig dolgoztunk az ő keze alatt és sok mindent megengedett. Anyagjegyzéket íratott velünk, falfűtést szereltünk önállóan és megállapította, hogy mi magyarok gyorsan dolgozunk. Nagyon figyelt – pontosabban szólva – megkövetelte a pontosságot, de ha jól teljesítettünk, megdicsérte a munkánkat, úgy éreztem, hogy elégedett volt velünk.

A második hét második felében Lipcsében dolgoztunk. A Vitalis itt megvett egy szép villaszerű épületet – ahová a pénzügy-számvitelesek is jártak – de még elég sok gépészeti munka volt vissza, ezért áthelyeztek bennünket. Ez néha okozott némi kavargást, mert „valaki” mindig ment be autóval Lipcsébe, ezért reggel általában nem kellett a tömegközlekedést használnunk, de hogy hogy jutunk be, kit várjunk, és főleg: mikor és hol, ez mindig csak előző este derült ki. Egy másik oktatót is kaptunk akit Andreas-nak hívtak. Vele sajnos már nem volt olyan jó együtt dolgozni, mert sose engedett semmit önállóan elvégezni. Furcsa természete volt, az biztos, a kapcsolattartó is mondta nekünk, de a szakmai tudása megkérdőjelezhetetlen volt. Így is sok tapasztalatot szereztem, ráadásul a nyelvtudásom is bővült.

Sok mindenben különbözik a magyar és a német munkavégzés. A németek minden esetben odafigyelnek a megfelelő védőfelszerelés meglétére és használatára. Nem igazán használnak csavarmentes csőkötéseket és nagyon keveset hegesztenek. Viszont rengeteg presszes dolgot használnak. Jóformán nincs is másmilyen szerszámuk, csak akkumulátoros. A munkamorál mindig kitűnő, hétfőn is jókedvűen mennek munkába az emberek.

A beszámolót írta: Sági Kristóf

és akikkel közösen dolgozott: Renczes Zoltán és Nagy Dániel

